

ROYAUME DE BELGIQUE

KONINKRIJK BELGIE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 22 octobre 1997, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un projet de loi "portant assentiment aux Actes internationaux suivants :

- a) la Convention sur la base de l'article K.3 du Traité sur l'Union européenne, portant création d'un Office européen de police (Convention Europol) et Annexe, faites à Bruxelles le 26 juillet 1995;

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 22 oktober 1997 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een ontwerp van wet "houdende instemming met volgende internationale Akten :

- a) de Overeenkomst op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol Overeenkomst) en Bijlage, gedaan te Brussel op 26 juli 1995;

.../...

b) le Protocole, établi sur la base de l'article K.3 du Traité sur l'Union européenne, concernant l'interprétation, à titre préjudiciel, par la Cour de Justice des Communautés européennes de la Convention portant création d'un Office européen de police, fait à Bruxelles le 24 juillet 1996;

c) et le Protocole, établi sur la base de l'article K.3 du Traité sur l'Union européenne et de l'article 41, § 3, de la Convention Europol sur les privilèges et immunités d'Europol, des membres de ses organes, de ses directeurs-adjoints et de ses agents, fait à Bruxelles le 19 juin 1997",

a donné le 16 février 1998 l'avis suivant :

b) van het Protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst, gedaan te Brussel op 24 juli 1996;

c) en het Protocol, opgesteld op grond van artikel 41, § 3, van de Europese Overeenkomst betreffende de voorrechten en immunititeiten van Europol, de leden van zijn organen, zijn Adjunct-Directeuren en zijn personeelsleden, gedaan te Brussel op 19 juni 1997",

heeft op 16 februari 1998 het volgende advies gegeven :

Accord du Ministre du Budget

Le ministre du Budget, dans une note du 16 avril 1997 adressée au ministre des Affaires étrangères, a fait observer ce qui suit :

"In antwoord op uw brief van 18 februari 1997, onder kenmerk P11 heb ik de eer U mede te delen dat ik voorlopig principieel akkoord ga met de voorgestelde overeenkomst en het erbij horende protocol met betrekking tot Europol.

Ik wil er evenwel op wijzen dat een aantal parameters, die als basis voor de opmaak van de begroting zullen gelden, nog moeten worden vastgesteld. Het gaat hier voornamelijk om een aantal personeelsgegevens (hoeveel personen er voor Europol zullen werken, welk financieel statuut deze mensen zullen hebben) en gegevens met betrekking tot de databank van Europol, die nog moeten worden ingevuld. Hierdoor is het onmogelijk om reeds een duidelijk zicht op de begroting van Europol te krijgen, zowel op het vlak van de inkomsten als op het vlak van de uitgaven.

Ik ben dan ook van mening dat de Belgische vertegenwoordigers in de vergaderingen, ter invulling van de voormelde parameters, de nodige richtlijnen zouden moeten meekrijgen om binnen zekere krijtlijnen te onderhandelen, overeenkomstig de wil van de Belgische Regering bij de sanering van haar openbare financiën. Ik nodig U dan ook ten zeerste uit om mij deze richtlijnen, die wellicht in samenspraak met onze collega van Buitenlandse Zaken moeten worden opgesteld, met bekwame spoed te willen mededelen.

Wat de bijdrage in Europol betreft ben ik van oordeel dat het hier om een nieuw initiatief gaat. Dit betekent dat volgens de begrotingsinstructies, de bijkomende kosten met betrekking tot het initiatief moeten worden gecompenseerd. Het lijkt mij bovendien aangewezen om na te gaan in hoeverre de beoogde samenwerking geen dubbel gebruik oplevert, met andere soortgelijke initiatieven zoals bijvoorbeeld Interpol, zodat de bijdragen aan deze instellingen zouden kunnen verminderen. Bovendien wil ik erop wijzen dat er nog enige budgettaire manoeuvreerruimte aanwezig is, aange-

.../...

zien er in de begrotingen 1995 en 1996 er telkens een krediet van 10,0 miljoen werd ingeschreven, terwijl men slechts een bijdrage van 7,5 miljoen frank toekende.

Gelet op het voorgaande meen ik dan ook te kunnen besluiten dat ik mijn definitieve akkoord slechts kan geven voor zover het volledige dossier mij opnieuw wordt voorgelegd, op het ogenblik dat er voldoende duidelijkheid bestaat over alle financiële gegevens.

Tenslotte wil ik U vragen dat U mij, om een degelijke inschatting van het dossier mogelijk te maken, bij de voorlegging van het volledige dossier, eveneens een gedetailleerd overzicht van de momenteel betaalde bezoldigingen van alle werknemers bij de "Drugseenheid Europol" alsmede dit van de geschatte bezoldigingen van alle toekomstige werknemers van Europol zou bezorgen."

Le 5 septembre 1997, dans un courrier relatif aux privilèges et immunités pour Europol adressé lui aussi au ministre des Affaires étrangères, le ministre du Budget a encore fait savoir ce qui suit :

"In antwoord op uw brief van 2 juni jongstleden, heb ik de eer U mee te delen dat ik akkoord kan gaan met de voorliggende protocoltekst, onder voorbehoud uiteraard van de definitieve goedkeuring van de Europol-Conventie zelf."

Enfin, le 29 septembre 1997, le ministre du Budget indiquait ce qui suit au ministre de la Justice :

"In antwoord op uw brief van 1 juli 1997 en na onderzoek van de aanvullende informatie met betrekking tot het bovenvermelde dossier, ben ik van mening dat ik mij helemaal nog geen duidelijk beeld kan vormen van wat de budgettaire impact van de Europol-overeenkomst zal zijn. Enkel de personeelsuitgaven voor 1998 worden een beetje toegelicht.

.../...

Aangezien dit slechts een gedeelte is van wat ik aan verduidelijkingen vroeg, kan ik moeilijk mijn definitief begrotingsakkoord geven.

De opmerkingen die ik bij de eerste behandeling van het dossier maakte : dat een aantal concrete parameters nog moeten worden vastgesteld, die als basis voor de opmaak van de begroting zullen gelden, met betrekking tot de databank van Europol en de grootte van de werkingskosten, blijven onbeantwoord. Ik blijf dan ook van oordeel dat alle gevraagde informatie mij dient te worden overgezonden teneinde een duidelijk zicht op de begroting van Europol te krijgen, zowel op het vlak van de inkomsten als op het vlak van de uitgaven.

Ik blijf eveneens van mening dat de Belgische vertegenwoordigers in de Europolvergaderingen, de nodige richtlijnen moeten meekrijgen om binnen zekere krijtlijnen te onderhandelen, overeenkomstig de wil van de Belgische Regering bij de sanering van haar openbare financiën. Het argument dat België met slechts één enkele stem tegen de anderen binnen Europol niets kan bereiken, gaat niet op aangezien er bij de andere deelnemende landen, ook zijn die budgettaire problemen hebben en die wellicht nog grotere inspanningen moeten leveren om hun netto te financieren saldo te drukken.

Wat de compensatie van de bijkomende kosten tenslotte betreft, moet het duidelijk zijn dat ik mij moeilijk kan neerleggen bij een toestand van voldongen feiten, waarbij men achteraf dient vast te stellen wat men initieel had moeten weten. Voor de toekenning van mijn begrotingsakkoord dient U bijgevolg alle inspanningen te leveren, om voorafgaand een duidelijke toestand te verschaffen."

Après qu'une télécopie du 14 janvier 1998 du fonctionnaire délégué adressée au Conseil d'Etat eut fait savoir que

"concernant la question budgétaire, le cabinet de Monsieur le ministre devrait vous transmettre, peut-être encore cette semaine, la confirmation de l'accord formel du ministre du Budget",

.../...

il a été indiqué, dans une lettre du même fonctionnaire, reçue au Conseil d'Etat le 12 février, que

"le ministre du Budget estime que, avec ses lettres des 15 avril 1997 et 29 septembre 1997, mes réponses des 7 mai 1997, 1er juillet 1997 et 6 octobre 1997 et la décision du Conseil des ministres du 7 octobre 1997, ce dossier satisfait aux prescriptions du contrôle administratif et budgétaire, tel que prévu aux articles 5 et 8 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994."

Le consensus résultant d'une délibération en Conseil des ministres ne permet pas de déterminer clairement les raisons du retrait d'objections formulées à l'occasion du contrôle budgétaire, par le ministre du Budget, qualitate qua. Celles-ci méritent de figurer dans un texte écrit, qui les révèle notamment au Conseil d'Etat. En effet, il arrive souvent que les objections soient aussi juridiques. Laisser la section de législation dans l'incertitude, quant aux réponses qui ont été considérées comme déterminantes pour écarter ces réserves, n'est, dès lors, pas de bonne méthode : celle-ci crée un risque de contrariété entre les conclusions des contrôles de légalité opérés en vertu de l'arrêté royal précité et en application des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat (1).

(1) L'accord du ministre du Budget est une formalité essentielle. La section de législation n'a pas à déduire l'existence de cet accord de lettres écrites par le ministre du Budget ni de lettres du ministre de la Justice ou de son délégué.

Par ailleurs, dans une lettre reçue au Conseil d'Etat le 12 février 1998, le ministre de la Justice expose les raisons pour lesquelles il souhaite que le délai d'un mois visé à l'article 84, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, soit respecté pour l'énoncé de l'avis. La prise de cours de ce délai ne se conçoit cependant pas aussi longtemps que le dossier soumis au Conseil d'Etat n'est pas complet, la section de législation étant expressément chargée de vérifier l'accomplissement régulier des formalités préalables, en vertu de l'article 84, alinéa 2, des lois coordonnées (modifié par la loi du 4 août 1996); l'accord du ministre du Budget fait partie de ces formalités.

Force est de constater que cet accord ne résulte pas des documents transmis au Conseil d'Etat.

C'est sous réserve formelle de l'accomplissement de cette formalité que le présent avis est donné.

Désignation de l'autorité nationale de contrôle pour la protection des données.

Invité à préciser comment seraient appliqués les articles 23 et 24 de la Convention, le fonctionnaire délégué a fourni les explications suivantes :

"C'est la Commission de la protection de la vie privée qui sera appelée à jouer le rôle d'Autorité de contrôle nationale et à envoyer des représentants au sein de l'Autorité de contrôle commune (cfr. exposé des motifs du projet de loi).

.../...

Un système similaire de double autorité de contrôle a déjà été créé par la Convention de Schengen du 19 juin 1990, pour le contrôle national et international de la protection des données au sein du S.I.S. La loi d'assentiment de cette convention (18 mars 1993, Moniteur belge, 15 octobre 1993) n'a pas prévu de disposition particulière concernant les modalités de contrôle de la protection des données. A l'époque, le Conseil d'Etat n'a pas émis de remarque à ce sujet.

La compétence de la Commission a été consacrée par la circulaire du 16 mars 1995 (Moniteur belge, 28 mars 1995) sur l'incidence de la Convention de Schengen en matière de contrôle frontalier et de coopération policière et judiciaire. Depuis lors, cette compétence est exercée par la Commission sans difficultés juridiques particulières. Il est envisagé de procéder de la même manière pour l'application de la Convention créant Europol.

Pour Schengen comme pour Europol, la mission de contrôle de la Commission à l'étranger s'inscrit dans le contexte de l'article 3, § 1er, 2°, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. Cette loi s'applique en effet "à tout traitement automatisé, même si tout ou partie des opérations est effectué à l'étranger, pourvu que ce traitement soit directement accessible en Belgique par des moyens propres au traitement".

L'avis du Conseil d'Etat auquel il est fait allusion, n'a pas pu anticiper sur la teneur de ce qu'allait être la circulaire du 16 mars 1995 visée dans la réponse reproduite ci-dessus. Le précédent ne saurait, en tout cas, être considéré comme une justification.

L'article 23 de la Convention stipule que les autorités de contrôle nationales exerceront leurs missions "en toute indépendance". Pour garantir celle-ci, il y a lieu d'en prévoir, en Belgique, la désignation par la loi;

.../...

une "consécration" par une circulaire ministérielle, de la compétence de la Commission de la protection de la vie privée, n'est pas juridiquement admissible.

Le projet de loi sera complété en conséquence, dans le respect des nouvelles attributions du Sénat et de la Chambre des représentants.

Il convient de modifier la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel afin de permettre à la Commission de la protection de la vie privée de remplir la nouvelle mission qui lui sera confiée en exécution de l'article 23 de la Convention Europol (1).

Les règles fondamentales de désignation des membres belges de l'Autorité de contrôle commune prévue à l'article 24, doivent pareillement être arrêtées par le législateur, par identité de motifs (la durée du mandat, qui est de cinq ans, suivant l'article 24, ne saurait être perdue de vue à cette occasion, compte tenu du régime de nomination instauré par la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel).

(1) Une telle modification législative ne semble pas nécessaire pour la désignation de la division "coopération policière internationale" du S.G.A.P. comme Unité nationale visée à l'article 4 de la Convention Europol puisque l'arrêté royal du 11 juillet 1994 sur le service général d'appui policier prévoit déjà, en son article 4, § 1er, 1°, qu'une des missions de cette division est de "constituer un point de contact commun à tous les services de police générale pour tous les correspondants étrangers".

Observations finales de légistique

1. Il y a lieu, tant dans l'intitulé qu'à l'article unique, de reproduire de manière exacte l'intitulé des actes auxquels il est porté assentiment.

2. Il y a lieu de porter également assentiment aux "Déclarations", dès lors, que celles-ci ne sont mentionnées ni dans la Convention Europol, ni dans un acte final.

La même observation vaut pour les déclarations jointes au Protocole concernant l'interprétation, à titre préjudiciel, par la Cour de justice des Communautés européennes de la Convention Europol.

Akkoordbevinding van de Minister van Begroting

De Minister van Begroting heeft in een nota d.d. 16 april 1997 voor de Minister van Buitenlandse Zaken het volgende opgemerkt :

"In antwoord op uw brief van 18 februari 1997, onder kenmerk P11 heb ik de eer U mede te delen dat ik voorlopig principieel akkoord ga met de voorgestelde overeenkomst en het erbij horende protocol met betrekking tot Europol.

Ik wil er evenwel op wijzen dat een aantal parameters, die als basis voor de opmaak van de begroting zullen gelden, nog moeten worden vastgesteld. Het gaat hier voornamelijk om een aantal personeelsgegevens (hoeveel personen er voor Europol zullen werken, welk financieel statuut deze mensen zullen hebben) en gegevens met betrekking tot de databank van Europol, die nog moeten worden ingevuld. Hierdoor is het onmogelijk om reeds een duidelijk zicht op de begroting van Europol te krijgen, zowel op het vlak van de inkomsten als op het vlak van de uitgaven.

Ik ben dan ook van mening dat de Belgische vertegenwoordigers in de vergaderingen, ter invulling van de voormelde parameters, de nodige richtlijnen zouden moeten meekrijgen om binnen zekere krijtlijnen te onderhandelen, overeenkomstig de wil van de Belgische Regering bij de sanering van haar openbare financiën. Ik nodig U dan ook ten zeerste uit om mij deze richtlijnen, die wellicht in samenspraak met onze collega van Buitenlandse Zaken moeten worden opgesteld, met bekwame spoed te willen mededelen.

Wat de bijdrage in Europol betreft ben ik van oordeel dat het hier om een nieuw initiatief gaat. Dit betekent dat volgens de begrotingsinstructies, de bijkomende kosten met betrekking tot het initiatief moeten worden gecompenseerd. Het lijkt mij bovendien aangewezen om na te gaan in hoeverre de beoogde samenwerking geen dubbel gebruik oplevert, met andere soortgelijke initiatieven zoals bijvoorbeeld Interpol,

.../...

zodat de bijdragen aan deze instellingen zouden kunnen verminderen. Bovendien wil ik erop wijzen dat er nog enige budgettaire manoeuvreerruimte aanwezig is, aangezien er in de begrotingen 1995 en 1996 er telkens een krediet van 10,0 miljoen werd ingeschreven, terwijl men slechts een bijdrage van 7,5 miljoen frank toekende.

Gelet op het voorgaande meen ik dan ook te kunnen besluiten dat ik mijn definitieve akkoord slechts kan geven voor zover het volledige dossier mij opnieuw wordt voorgelegd, op het ogenblik dat er voldoende duidelijkheid bestaat over alle financiële gegevens.

Tenslotte wil ik U vragen dat U mij, om een degelijke inschatting van het dossier mogelijk te maken, bij de voorlegging van het volledige dossier, eveneens een gedetailleerd overzicht van de momenteel betaalde bezoldigingen van alle werknemers bij de "Drugseenheid Europol" alsmede dit van de geschatte bezoldigingen van alle toekomstige werknemers van Europol zou bezorgen."

Op 5 september 1997, in een brief over de voorrechten en immuniteiten van Europol, die eveneens aan de Minister van Buitenlandse Zaken was gericht, deelt de Minister van Begroting nog het volgende mee :

"In antwoord op uw brief van 2 juni jongstleden, heb ik de eer U mee te delen dat ik akkoord kan gaan met de voorliggende protocoltekst, onder voorbehoud uiteraard van de definitieve goedkeuring van de Europol-Conventie zelf".

Op 29 september 1997 ten slotte wijst de Minister van Begroting de Minister van Justitie op het volgende :

"In antwoord op uw brief van 1 juli 1997 en na onderzoek van de aanvullende informatie met betrekking tot het bovenvermelde dossier, ben ik van mening dat ik mij helemaal nog geen duidelijk beeld kan vormen van wat de budgettaire impact van de Europol-overeenkomst zal zijn. Enkel de personeelsuitgaven voor 1998 worden een beetje toegelicht.

.../...

Aangezien dit slechts een gedeelte is van wat ik aan verduidelijkingen vroeg, kan ik moeilijk mijn definitief begrotingsakkoord geven.

De opmerkingen die ik bij de eerste behandeling van het dossier maakte : dat een aantal concrete parameters nog moeten worden vastgesteld, die als basis voor de opmaak van de begroting zullen gelden, met betrekking tot de databank van Europol en de grootte van de werkingskosten, blijven onbeantwoord. Ik blijf dan ook van oordeel dat alle gevraagde informatie mij dient te worden overgezonden teneinde een duidelijk zicht op de begroting van Europol te krijgen, zowel op het vlak van de inkomsten als op het vlak van de uitgaven.

Ik blijf eveneens van mening dat de Belgische vertegenwoordigers in de Europolvergaderingen, de nodige richtlijnen moeten meekrijgen om binnen zekere krijtlijnen te onderhandelen, overeenkomstig de wil van de Belgische Regering bij de sanering van haar openbare financiën. Het argument dat België met slechts één enkele stem tegen de anderen binnen Europol niets kan bereiken, gaat niet op aangezien er bij de andere deelnemende landen, ook zijn die budgettaire problemen hebben en die wellicht nog grotere inspanningen moeten leveren om hun netto te financieren saldo te drukken.

Wat de compensatie van de bijkomende kosten tenslotte betreft, moet het duidelijk zijn dat ik mij moeilijk kan neerleggen bij een toestand van voldongen feiten, waarbij men achteraf dient vast te stellen wat men initieel had moeten weten. Voor de toekenning van mijn begrotingsakkoord dient U bijgevolg alle inspanningen te leveren, om voorafgaand een duidelijke toestand te verschaffen."

Nadat de gemachtigde ambtenaar de Raad van State op 14 januari 1998 per fax het volgende had meegedeeld :

"concernant la question budgétaire, le cabinet de Monsieur le ministre devrait vous transmettre, peut-être encore cette semaine, la confirmation de l'accord formel du ministre du Budget",

.../...

heeft diezelfde ambtenaar in een brief, die op 12 februari bij de Raad van State is aangekomen, meegedeeld :

"le ministre du Budget estime que, avec ses lettres des 15 avril 1997 et 29 septembre 1997, mes réponses des 7 mai 1997, 1er juillet 1997 et 6 octobre 1997 et la décision du Conseil des ministres du 7 octobre 1997, ce dossier satisfait aux prescriptions du contrôle administratif et budgétaire, tel que prévu aux articles 5 et 8 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994."

Uit de consensus die na een beraadslaging in de Ministerraad is bereikt, kan niet duidelijk worden opgemaakt waarom bezwaren die de Minister van Begroting qualitate qua naar aanleiding van de begrotingscontrole heeft gemaakt, worden ingetrokken. De bezwaren zijn het waard om schriftelijk te worden vermeld en aldus inzonderheid aan de Raad van State te worden meegedeeld. Vaak zijn de bezwaren immers ook van juridische aard. Het is derhalve geen goede werkwijze om de afdeling wetgeving in het ongewisse te laten omtrent de redenen die als doorslaggevend zijn beschouwd om die bezwaren terzijde te schuiven : die werkwijze kan immers tot tegenstrijdige conclusies leiden naargelang de wettigheid krachtens het voormelde koninklijk besluit dan wel met toepassing van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt getoets (1).

(1) De akkoordbevinding van de Minister van Begroting is een substantieel vormvoorschrift. De afdeling wetgeving heeft het bestaan van die akkoordbevinding niet af te leiden uit brieven van de Minister van Begroting, noch uit brieven van de Minister van Justitie of diens gemachtigde.

In een brief die op 12 februari 1998 bij de Raad van State is aangekomen, zet de Minister van Justitie bovendien uiteen waarom hij verlangt dat het advies binnen de termijn van één maand, gesteld in artikel 84, eerste lid, 1º, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, verstrekt wordt. Die termijn gaat evenwel pas in zodra het aan de Raad van State voorgelegde dossier volledig is, aangezien de afdeling wetgeving krachtens artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten (gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996) uitdrukkelijk tot taak heeft na te gaan of de voorafgaande vormvereisten met inachtneming van de voorschriften zijn vervuld; één van die vormvereisten is de akkoordbevinding van de Minister van Begroting.

Op te merken valt dat uit de stukken die aan de Raad van State zijn bezorgd, niet kan worden opgemaakt dat aan die vereiste is voldaan.

Dit advies wordt verstrekt onder uitdrukkelijk voorbehoud dat het vormvoorschrift wordt vervuld.

Aanwijzing van het nationaal controle-orgaan voor de bescherming van de gegevens

Als antwoord op de vraag hoe de artikelen 23 en 24 van de Overeenkomst zullen worden toegepast, heeft de gemachtigde ambtenaar de volgende uitleg gegeven :

"C'est la Commission de la protection de la vie privée qui sera appelée à jouer le rôle d'Autorité de contrôle nationale et à envoyer des représentants au sein de l'Autorité de contrôle commune (cfr. exposé des motifs du projet de loi).

.../...

Un système similaire de double autorité de contrôle a déjà été créé par la Convention de Schengen du 19 juin 1990, pour le contrôle national et international de la protection des données au sein du S.I.S. La loi d'assentiment de cette convention (18 mars 1993, Moniteur belge, 15 octobre 1993) n'a pas prévu de disposition particulière concernant les modalités de contrôle de la protection des données. A l'époque, le Conseil d'Etat n'a pas émis de remarque à ce sujet.

La compétence de la Commission a été consacrée par la circulaire du 16 mars 1995 (Moniteur belge, 28 mars 1995) sur l'incidence de la Convention de Schengen en matière de contrôle frontalier et de coopération policière et judiciaire. Depuis lors, cette compétence est exercée par la Commission sans difficultés juridiques particulières. Il est envisagé de procéder de la même manière pour l'application de la Convention créant Europol.

Pour Schengen comme pour Europol, la mission de contrôle de la Commission à l'étranger s'inscrit dans le contexte de l'article 3, § 1er, 2°, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. Cette loi s'applique en effet "à tout traitement automatisé, même si tout ou partie des opérations est effectué à l'étranger, pourvu que ce traitement soit directement accessible en Belgique par des moyens propres au traitement".

In het advies van de Raad van State waarop gealludeerd wordt, kon niet worden vooruitgelopen op de inhoud van het rondschrijven van 16 maart 1995, waarnaar in het hierboven aangehaalde antwoord wordt verwezen. Het precedent mag in geen geval als een rechtvaardiging worden beschouwd.

Artikel 23 van de Overeenkomst bepaalt dat de nationale controle-organen hun taken "onafhankelijk" vervullen. Om die onafhankelijkheid te waarborgen, moet België bij wet een controle-orgaan aanwijzen. Een "bekrachtiging" van de bevoegdheid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer via een ministeriële circulaire is juridisch niet aanvaardbaar.

.../...

Het wetsontwerp moet dienovereenkomstig worden aangevuld, met inachtneming van de nieuwe bevoegdheden van de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

De wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens dient te worden gewijzigd, om de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in staat te stellen de nieuwe taak te vervullen die haar ter uitvoering van artikel 23 van de Europol-overeenkomst wordt opgedragen (1).

Om dezelfde reden moet de wetgever tegelijk de basisregels voor de aanwijzing van de Belgische leden van het gemeenschappelijk controle-orgaan, voorgeschreven in artikel 24, vaststellen (de duur van het mandaat die in artikel 24 wordt bepaald, namelijk vijf jaar, mag daarbij niet uit het oog worden verloren, gelet op de benoemingsregeling ingevoerd bij de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens).

(1) Zulk een wetswijziging lijkt niet noodzakelijk voor de aanwijzing van de afdeling "internationale politie-samenwerking" van de algemene politiesteundienst als nationale eenheid, genoemd in artikel 4 van de Europol-overeenkomst, aangezien artikel 4, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 11 juli 1994 over de algemene politiesteundienst reeds bepaalt dat één van de taken van die afdeling erin bestaat "een voor alle algemene politiediensten gemeenschappelijk aanspreekpunt te vormen voor alle buitenlandse correspondenten".

Wetgevingstechnische slotopmerkingen

1. Zowel in het opschrift als in het enige artikel moet het opschrift van de akten waarmee instemming wordt betuigd, correct worden weergegeven.

2. Er moet ook worden ingestemd met de "Verklaringen", aangezien die noch in de Europol-overeenkomst, noch in een slotakte worden vermeld.

Die opmerking geldt ook voor de verklaringen bij het Protocol betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Europol-overeenkomst.

La chambre était composée de

De kamer was samengesteld uit

Messieurs J.-J. STRYCKMANS,
de Heren

président,
voorzitter,

Y. KREINS,
P. QUERTAINMONT,

conseillers d'Etat,
staatsraden,

P. GOTHOT,

assesseurs de la
section de législation,
assessoren van de
afdeling wetgeving,

J. van COMPERNOLLE,

Madame
Mevrouw

B. VIGNERON,

greffier assumé,
toegevoegd griffier.

Le rapport a été présenté par
M. J. REGNIER, premier auditeur
chef de section. La note du Bureau
de coordination a été rédigée et
exposée par M. A. LEFEBVRE,
référéndaire adjoint.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. J. REGNIER, eerste
auditeur afdelingshoofd. De nota
van het Coördinatiebureau werd
opgesteld en toegelicht door de
H. A. LEFEBVRE, adjunct-
referendaris.

La concordance entre la version
française et la version néerlandai-
se a été vérifiée sous le contrôle
de M. J.-J. STRYCKMANS.

De overeenstemming tussen de
Franse en de Nederlandse tekst
werd nagezien onder toezicht van
de H. J.-J. STRYCKMANS.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

B. VIGNERON

J.-J. STRYCKMANS